

[Vejen.]

retterne jo i Forvejen er kollegiale Retter, at det var mere rationelt, at Meddomsmænd først blev indført ved Underretterne. Men det er, som sagt, en Ting, jeg ikke skal udtale mig bestemt om.

Til sidst ønsker jeg at rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Retsplejeudvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, kom med nogle Bemærkninger om Politiets Optræden i Brandsagen fra Hatting. Der er gennem Pressen kommet Meddelelse frem om, at vi stod overfor en Løsning angaaende den Ansøgning om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest, som Gaardejer Hildevar Bie har tilstillet Justitsministeren, og jeg er bekendt med, at den højtærede Minister har henvendt sig til Finansudvalget for at faa en Bemyndigelse angaaende den finansielle Side af Sagen. Men der foreligger, mig bekendt, ikke noget om, hvorledes det vil gaa med selve Ansøgningen om Erstatning, om den vil blive henvist til Afgørelse ved Retten eller hvordan.

Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om han her kan give os Oplysning om, hvordan denne Sag ligger, om der er Udsigt til, at den kan finde sin Løsning indenfor en rimelig Tid. Det forekommer mig nemlig, at Gaardejer Hildevar Bie har berettiget Krav paa, at der snart kommer en Afgørelse. Der blev fra anden Side — jeg tror, det var Socialdemokraternes Ordfører — talt om Politiets Optræden i denne Sag. Jeg kunde ønske at spørge den højtærede Justitsminister, om han har taget under Overvejelse at indlede en Undersøgelse angaaende Politiets Optræden i Sagen.

Vagn Bro: Jeg har det Indtryk, at kortfattede Bemærkninger modtages af Tinget med Taknemmelighed i Øjeblikket, og jeg skal derfor for mit Vedkommende i allerhøjeste Grad bestræbe mig for at være kortfattet. I øvrigt maa jeg sige, at saaledes som de enkelte Partier har sluttet sig sammen, behøver man jo ikke at være Spaaemand for at kunne sige, at vi her i Tinget atter kommer til at drøfte Retsplejelovforslaget inden saa længe, og dette er jo en yderligere Grund til ikke at komme saa forfærdelig dybt ind paa det. Men paa den anden Side kunde der ogsaa have været Anledning til, at enkelte Medlemmer her i Tinget havde faaet Lejlighed til at fremsætte visse Retningslinier, som man maaske i det høje Landsting vilde komme nærmere ind paa.

Jeg skal nu kun gøre en enkelt Bemærk-

ning om selve Betænkningen, men tillader mig dog inden dette at rette en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Det ærede Medlem omtalte Højesteretsdommen i Nakskov-Sagen, og jeg kan saa udmærket forstaa, at det ærede Medlem benyttede denne Lejlighed til at sige, at han kunde ønske offentlig Votering, det er et Standpunkt, som jo kunde være særdeles forsvarligt. Derimod synes jeg, det er ganske urimeligt, at det ærede Medlem benyttede Lejligheden til at rette et saa stærkt Angreb paa selve Dommen som saadan.

Det ærede Medlem sagde, at her var Tale om Gadeoptøjer. Jeg tillader mig dog i al Beskedenhed at sige, at det var Gadeoptøjer af den Beskaffenhed, at Politimyndigheden blev sat ud af Funktion i den paagældende By for en vis Række Timer. Det er dog vist for stiltfærdigt at betegne dette som Gadeoptøjer. Og jeg synes navnlig, at det ærede Medlem som Medlem af Regeringspartiet og vidende, at der i Øjeblikket holdes en Række politiske Møder, hvor en meget stærk Politistyrke er til Stede, ikke behøvede at fare saa voldsomt frem overfor den Dom, der her var Tale om. Jeg nærer ikke Skygge af Tvivl om, at i ethvert Samfund maatte en Dom af den Beskaffenhed være blevet Resultatet, hvad enten man saa havde offentlig Votering eller, som vi nu har, hemmelig Votering.

Maa jeg tillige gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, der talte om det borgerlige Samarbejde. Jeg kan slet ikke forstaa, hvorfor man ved et rent sagligt Lovforslag som dette taler om borgerligt Samarbejde og taler om Samarbejde mellem Regeringspartierne. Det er jo dog en saglig Lovgivning. Jeg mindes den sidste store Lov, vi havde for her, Straffeloven. Da forelaa det, som i Virkeligheden principielt var langt mere tiltalende, at de enkelte Medlemmer — og jeg tør roligt sige: i størst Omfang fra saakaldt borgerlig Side — tog deres Standpunkt ud fra det rent saglige, medens man jo her har delt sig efter ren Partistilling, hvad der sikkert medfører, at vi senere kommer til at drøfte Sagen igen i dette høje Ting. Men Talen om, at borgerligt Samarbejde skulde være mere forkasteligt end Samarbejde fra andre Partier, maa jeg tillade mig at protestere imod.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen truede meget voldsomt med, at Straffeloven maaske ikke skulde træde i Kraft, og talte om, at der jo var en Mulighed for at faa et Lovforslag om dette. Jeg vil tillade mig